

Hymny o Matce Kościoła

o. Anselmo Lentini OSB

Hymn w prosty, a zarazem piękny sposób wysławia Maryję jako najdoskonalsze ze stworzeń Bożych. Matczyna opieka, jaką sprawuje Ona nad wspólnotą Kościoła, polega na nieustannej trosce o dobro wiernych. Najświętsza Panna przedstawiona zostaje jako typ dzielnej niewiasty, która *wstaje, gdy jeszcze jest noc, i żywność rozdziela domowi* (Prz 31, 15), *otwiera dłoń ubogiemu, do nędzarza wyciąga ręce* (Prz 31, 20), a wreszcie *bada bieg spraw domowych* (Prz 31, 27), czyli tych, które dotyczą dobra całego Kościoła oraz każdego z jego członków. ■

Hymnus (ad laudes)

Quæ caritátis fúlgidum
Es astrum, Virgo, súperis,
Spei nobis mortálibus
Fons vivax es et prófluus.

Sic vales, celsa Dómina,
In Nati cor piíssimi,
Ut qui fidénter póstulat,
Per te secúrus ímpetret.

Opem tua benígnitas
Non solum fert poscéntibus,
Sed et libénter saépius
Precántum vota præevenit.

In te misericórdia,
In te magnificéntia;
Tu bonitátis cúmulas
Quicquid creáta póssident.

Patri sit et Paráclito
Tuóque Nato glória,
Qui veste te mirábili
Circumdedérunt grátia.
Amen.

Hymn (laudesy)

Panno, miłości promienie
siejesz jak słońce na niebie,
a nam, na ziemi, otwierasz
nadziei żywe strumienie.

Wielkim cię darzy posłuchem
serce Bożego Dziecięcia,
a ten, kto prosi przez Ciebie,
jeżeli wierzy, otrzyma.

Bo w porę, Panno, przynosisz
pociechę temu, kto woła,
nastajesz także nie w porę
i nasze prośby uprzedzasz.

Tyś miłosierną Królową,
Tyś wspaniałości ostoją,
wszelakie dobra stworzone
w Twojej się łączą osobie.

Chwalmy dziś Ojca i Ducha,
i Syna, który się zrodził,
za to, że w pełnej łask sukni
do nas, Panienko, przychodzisz.
Amen.

Hymn w dużej mierze składa się z litanijskich zawołań do Maryi Panny, do których dopisane zostały zawołania modlitewne. Adresatka utworu jest za sprawą poczęcia Syna Bożego w cieniu Boga Ojca (zob. Łk 1, 35) pomostem do poznania Pana. Jawi się Ona również jako służebnica i królowa, która wyjednuje wiernym Ducha Świętego (por. Dz 1, 14; 2, 1-4), jak to było w czasach apostołskich, jeszcze za Jej ziemskiego życia. Autor hymnu wskazuje także na fakt, iż Maryja została ustanowiona Matką Kościoła przez samego Jezusa Chrystusa, którego – jak relacjonuje Ewangelia według św. Jana – ostatnie słowa wypowiedziane z krzyża, przed oddaniem ducha, brzmiały: *Oto Matka twoja* (J 19, 27). ■

Hymnus (ad vesp̄ras)

Virgo, mater Eccl̄sīæ,
æt̄erna porta gl̄orīæ,
esto nobis ref̄gium
apud Patrem et F̄lium.

Glorīosa Dei mater,
cuius Natus est ac pater,
ora pro nobis ōmnibus,
qui mem̄oriam āgimus.

Stella maris, lux ref̄lgens,
stirps reḡalis, sancta parens,
roga Patrem et F̄lium
ut det nobis Par̄clitum.

Virgo clemens, virgo pia,
virgo dulcis, o Mar̄ia,
ex̄audi preces ōn̄ium
ad te pie clam̄antium.

Funde preces tuo Nato,
crucif̄ixo, vulner̄ato,
pro nobis et flagell̄ato,
spinis puncto, felle pot̄ato.

Alma mater summi regis,
lux et porta celsi c̄eli,
incl̄ina te mis̄errimis
gem̄entibus cum l̄acrimis.

Patri sit et Par̄clito
tuoque Nato gl̄oria,
cuius voc̄aris m̄nere
mater bēata Eccl̄sīæ.

Hymn (nieszpory)

O Panno, Matko Kościoła,
o wieczna bramo do nieba,
otwórz nam drogę do Syna,
spotkać nam Ojca potrzeba.

O Matko Boga chwalebna,
której był Chrystus poddany,
módl się za nami grzesznymi,
ilekroć do Ciebie wołamy.

O Gwiazdo morska, o blasku,
przesławny królów korzeniu,
proś z nami Ojca i Syna:
Przyjdź, Duchu Pocieszycielu!

Pełną litości, łaskawą
i słodką bądź nam, Maryjo,
słuchaj ufne go błagania,
niech wierni z mocy Twojej żyją.

Zanieś ich prośby Synowi,
co za nas dźwigał ciężary,
wystawił ciało na bicz,
przez krzyż dokonał ofiary.

O Matko Króla na wieki,
o blasku, o duchowa bramo,
najsłabszych otocz opieką,
niech czego pragną, dostaną.

Do Ojca, Syna i Ducha
lud wierny niechaj zawoła,
bo sroga męka Jezusa
czyni Cię Matką Kościoła.